

Против подсъдимата Я.С.А. от с.Радецки, Област Стара Загора, ЕГН *****, е повдигнато обвинение от Районна Прокуратура-Хасково, ТО-Димитровград за извършено престъпление по чл.120 от НК- за това, че на 26 срещу 27.03.2022г. в гр.Димитровград, като майка, веднага след раждането умъртвила новородената си рожба от мъжки пол, като не извършила необходимите действия по запазване и поддържане живота на новороденото и смъртта е настъпила след акта на раждането в резултат на механична асфикция.

Подсъдимата заявява, че разбира в какво е обвинена, признава се за виновна, иска делото да бъде разгледано по реда на съкратеното съдебно следствие, като признава изцяло фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт. Възползва се от правото си да не дава обяснения по обвинението, моли за налагане на наказание- различно от ефективно изтърпяване на „Лишаване от свобода“, като изразява желание да се грижи за двете си деца, които били настанявани в приемни семейства от както била задържана.

Служебно назначеният защитник поддържа искането за разглеждане на делото по реда на съкратеното съдебно следствие. Счита обвинението за доказано по несъмнен и безспорен начин, смята, че следва да бъде наложено предвиденото в закона наказание на подсъдимата, но с приложението на чл.66 от НК, доколкото същата следва да се грижи за двете си деца. Предвид и множеството смекчаващи отговорността обстоятелства, счита, че с налагане на наказание по този ред ще се постигнат целите на индивидуалната и генералната превенции.

Прокурора при Районна прокуратура- Хасково, ТО- Димитровград поддържа повдигнатото обвинение, счита същото за безспорно доказано, пледира за признаване на подсъдимата за виновна и налагане на предвиденото в закона наказание „Лишаване от свобода“. По отношение приложението на чл.66 от НК, прокурорът счита, че не са налице процесуални пречки за налагане на наказание по този ред, но с оглед изпълнение целите на индивидуалната и генералната превенции, счита, че наложеното наказание „Лишаване от свобода“ следва да бъде изтърпяно ефективно.

Съдът като взе предвид искането на подсъдимата и нейния защитник- за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК- с признаване на фактите и обстоятелствата, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт, прие категоричното и недвусмислено заявление на подсъдимата и нейния защитник за признаване на фактите, описани в обвинителния акт, деклариране нежеланието да се разпитват свидетелите и вещите лица, а да се приемат техните показания и становища от досъдебното производство. Съдът не изрази никакво съмнение в действителните намерения и воля на подсъдимата, поради което прие разглеждането на делото по този ред.

По този начин, съдът прие за установени фактите и обстоятелствата- описани в обвинителния акт. Съпоставени със събраните доказателства на досъдебното производство, съдът намира за установено следното:

Подсъдимата Я.С.А. е на 20г., живуща в квартира под наем в гр.Димитровград.

Вечерта на 26 срещу 27.03.2022г., същата била в квартирата си, находяща се на бул. „*****“, заедно с двете си малолетни деца (близнаци).

През предходната 2021г. подс.Я. А. разбрала, че е бременна, което обстоятелство било проблем за нея, тъй като нямала сериозна връзка с бащата на детето, едновременно с това не желала да има трето дете. През времето до края на март 2022г., подсъдимата не споделила с никого от семейството и близките си за състоянието си, както и не споделила пред медицинско лице за да бъде провеждано наблюдение и проследяване на бременността ѝ.

Същата вечер, в квартирата на подс.А. на гости бил св.С. С. М.. Късно вечерта, когато двете деца вече били заспали, подс.А. почувствала силни болки (контракции), като разбрала, че родилния процес започва. Въпреки, че болките се засилвали и започнала да диша все по тежко и учестено, тя не сигнализирала на медицинско лице за случващото се, а отишла в тоалетната на апартамента и се заключила. От силните болки, които изпитвала, започнала да

крещи, като събула долната част на дрехите си, включително и бельото си и седнала на тоалетната чиния. Малко след това А. родила. Междувременно намиращият се в жилището свидетел С. М., първоначално чувал виковете на А., а в последствие чул и бебешки плач. М. се притеснил от случващото се и от телефона си подал сигнал за помощ на тел.112. Новороденото било жизнеспособно, доносно, без аномалии и от мъжки пол. Вместо веднага да предприеме адекватни грижи за състоянието му, подс.А. го увила в хавлиена кърпа и го оставила на пода. Спокойно започнала да мие банята, за да заличи следите от раждането- изтеклите кръв и родилни течности. След полунощ, вече на 27.03.2022г., адресът обитаван от А. бил посетен от служители на РУ-Димитровград - свидетелите В.В. и И.М., както и от екип на Спешна медицинска помощ при ЦСМП, ръководен от св.В.Т.. По същото време подсъдимата все още била заключена в банята. Малко след това А. се показала от банята, като отрекла да е раждала, както и че е била бременна. Отказала и да бъде извършен преглед, макар, че част от плацентата останала в нея, не потърсила помощ и за своята току-що родена рожба. Същевременно оставеното без грижи новородено дете починало около един час след раждането си. След като медицинският екип и служителите на РУ-МВР-Димитровград напуснали адреса, подс.А. излязла на терасата и пушила цигари.

Два дни след случилото се - на 28.03.2022г., подс.А. поставила тялото на новородената си рожба от мъжки пол в платнена чанта (тип сак), сива на цвят и го изхвърлила в улична кофа за боклук, намиращ се в близост до дома ѝ. Малко по-късно същият ден, трупът на детето бил забелязан в контейнера за смет от св.Д.Т., която веднага сигнализирала за случилото се в полицията. На място пристигнали полицейски служители при група „Криминална полиция“ към РУ-МВР Димитровград – св.Н.Н. и св.Н.Д., които предприели незабавни издирвателни мероприятия. След като прегледали видеозаписите от охранителните камери на съседните търговски обекти, установили, че чантата с мъртвото дете е изхвърлена от подс.А.. Последната първоначално отрекла пред служителите на реда да е раждала, но в последствие направила изявления, че е родила сама в дома си, но детето е било мъртво.

Видно от заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза, трупа на новороденото дете е с ръст от 45см, и тегло от 2320г., като детето било новородено, което личало от наличната пълна връв, мазнината по кожата и зацапването с мекониум. Заключение на съдебния лекар е също, че детето било доносно и жизнеспособно, като развитието му отговаряло на бременност от 9-и лунарен месец. Детето било родено живо, което било установено от положителните плавателни проби на „Гален и Бреслау“ и хистологичното изследване на белите дробове и останалите вътрешни органи. След излизане от утробата на майката детето е извършило дихателна дейност и е имало обичайната за новородено дете жизнена дейност. Смъртта на детето е настъпила след акта на раждането, в резултат на механична асфикция чрез затваряне на външните дихателни отвори, което личало от установените при аутопсията характерни признаци на асфикция. След раждането детето е живяло около 1/един/ час.

Експерта заключава по отношение на подс.А., че е установил признаци на скорошно раждане, което било доказано от наличието на плацента в областта на матката.

По досъдебното производство е назначена и съдебно-психиатрична експертиза, видно от чието заключение подсъдимата не страда от душевна болест, психично здрава е и към момента на извършване на деянието 26/27.03.2022г. е разбирала свойството и значението на извършеното и е могла да ръководи постъпките си. Не се водела на диспансерен отчет и не е била оказвана психиатрична помощ, като тя е годна да участва във всички фази на процеса, както и да носи наказателна отговорност. Вещото лице заключава също, че равнището на вербалната интелигентност на подсъдимата е на добро ниво, грамотна е, като спокойно може да се провежда диалог с нея.

По досъдебното производство е била назначена и експертиза, която е установила ДНК профилът и биологичното родство между подс.А. и трупа на бебето. Експертизата

заклучава, че подс.А. е възможно да бъде биологичната майка на трупа с неустановена самоличност, като вероятността за майчинството е 0.999994129.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена от самопризнанията на подсъдимата, описаното в обстоятелствената част на обвинителния акт, както и събраните на досъдебното производство доказателства- приобщени по реда на чл.283 от НК.

Така описаните по-горе доказателства са логични, пълни, последователни и безпротиворечиви, поради което съдът ги възприема изцяло. Сред тях няма такива, които да установяват съмнения или противоречия в описаната по-горе фактическа обстановка. Напротив- всички са взаимно-допълващи се и подкрепящи се. Още повече, страните не спорят по установената фактическа обстановка, а предвид подкрепеността ѝ с достатъчно убедителни доказателства, съдът я възприе изцяло, както възприе и показанията на свидетелите от досъдебното производство- приобщени по реда на чл.283 от НПК, и обясненията на подсъдимата- като ги кредитира за достоверни.

Показанията на полицейските служители В.В., И.М., Н.Н. и Н.Д. са достатъчно показателни, ясни и безпротиворечиви, по отношение на откритите веществени доказателства, проведени беседи със св.С. М. и с подс.А.. Тези свидетели са възприели фактическата обстановка в рамките на своите служебни компетентност и задължения, като не се откриват обстоятелства, които да водят до съмнения или основания за некредитиране на показанията им като достоверни. В същото време, те достатъчно ясно показват и проследяват действията на подс.А.. Тези показания се подкрепят и допълват и от показанията на св.С. М.- присъстващ в дома на подсъдимата по време на раждането на детето. Показанията на св.В.Т.- медицински фелдшер и на св.Д.Т. допълват фактическата обстановка с момента на извършен преглед и момента на откриване на захвърления труп на новороденото. В тази връзка между свидетелските показания няма противоречия или неясноти.

Заклучението на назначените съдебно-медицински и съдебно-психиатрична експертизи установяват гореописаната фактическа обстановка и същевременно потвърждава обвинителната теза.

С така установената фактическа обстановка, безспорно се установи и доказва извършването на престъплението по чл.120 от НК и участието на подсъдимата Я. А. в него- като извършител, а именно, че на 26 срещу 27.03.2022г. в гр.Димитровград, като майка, веднага след раждането умъртвила новородената си рожба от мъжки пол, като не извършила необходимите действия по запазване и поддържане живота на новороденото и смъртта е настъпила след акта на раждането в резултат на механична асфикция.

Подсъдимата Я.С.А. е родена на ****г. в гр.Раднево, обл.Стара Загора, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, с основно образование (завършила 10 клас), безработна, живуща в с.Радецки, Обл. Нова Загора, ул.,,***** , ЕГН *****.

Същата е недобри характеристични данни.

От субективна страна деянието е извършено виновно, с форма на вината пряк умисъл, съгласно чл.11, ал.2 от НК. Подсъдимата е съзнавала общественият характер на деянието и неговите обществено опасни последици.

При определяне на вида и размера на наказанието, индивидуализацията на същото, съдът прие като смекчаващи отговорността обстоятелства направените самопризнания, доколкото разпоредбата на чл.371 и следв. от НПК изискват единствено признание на обстоятелствената част на обвинителния акт, но не и на вината, чистото съдебно минало, съдействието на полицейските органи и на органите по разследването, младата възраст. Тук следва да бъде оценена и преценката на подсъдимата, че при толкова млада възраст и наличието на други две деца, очевидно няма как да се справи с отглеждането на трето и то без баща.

Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът прие недобрите характеристични

данни, проявената упоритост при извършване на престъплението, степента на организираност и последователност в действията, с цел заблуждаване възприятията на св.М. и на държавните органи- полиция, медицински органи, рискуването и на собствения живот (предвид неизчистената плацента и отказ да бъде лекувана).

В тази връзка съдът прие превес на отегчаващите над смекчаващите отговорността обстоятелства.

При съобразяване степента на обществена опасност на деянието, която е висока и ниската такава на подсъдимата, с оглед и приетия ред за разглеждане на делото, както и приетия превес на отегчаващите над смекчаващите отговорността обстоятелства, съдът определи наказанието с приложението на чл.54 от НК.

Така на основание чл.120, вр. чл.54 от НК, Съдът наложи на подс.Я. А. наказание "Лишаване от свобода" за срок- близък до максималния предвиден, а именно за срок от 2(две) години и 9(девет) месеца.

С оглед реда на провеждане на настоящото производство (по реда на глава 27, чл.371, т.2 от НПК) и задължителното приложение на чл.58а от НК, Съдът на основание чл.58а, ал.1 от НК намали размера на така наложеното наказание „Лишаване от свобода“ с 1/3 и й наложи наказанието за срок от 1(една) година и 10(десет) месеца.

По отношение приложението на чл.66 от НК и отлагане изтърпяването на наложеното наказание с изпитателен срок, Съдът прецени, че за постигане целите на наказанието и най-вече с оглед поправянето на дееца, не е наложително и необходимо подсъдимата да изтърпи наложеното наказание ефективно. Касае се за жена в твърде млада възраст, която вече има две деца, за които се грижат приемни семейства. Обследвайки изцяло обстоятелствата, свързани с личността на подсъдимата и нейното поправяне, а не тясно само фактите по самото изпълнително деяние, Съдът прецени, че следва за поправянето, а не за задълбочаването и утвърждаването на А. като извършител на престъпления, същата да не изтърпява ефективно наказанието „Лишаване от свобода“. Следва да се отчете също така и желанието й да отглежда децата си, които при липса на родителска грижа биха останали за отглеждане в поредното приемно семейство. Размерът на наложеното наказание и изпитателния срок по чл.66 от НК са достатъчни, за да гарантират въздържане на подсъдимата от други подобни прояви и за даване на възможност за поправянето й.

Също така не следва едно наказание да има револвиращ ефект и осъденият да търпи множество нецелени отрицателни последици, с лишаване от възможност за пълноценен и полезен за обществото начин на живот на самия осъден и на неговите деца. Не следва и наказанието да възпроизвежда нова криминогенна среда, с лишаването на двете деца на подсъдимата от грижата на родител и отдалечаването им от същия.

Поради което Съдът приложи разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК и отложи изпълнението на така наложеното наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 (три) години.

Именно този вид и размер на наложеното наказание Съдът отреди като адекватен на извършеното от подсъдимата престъпление, съотносим със степента на обществена опасност както на конкретното деяние, така и на конкретния деец и най-вече подходящ за превъзпитанието и поправянето на дееца.

На основание чл.59, ал.1 от НК, Съдът приспадна от така наложеното наказание времето, през което подс.Я.С.А. е била задържана и е изтърпявала мярка за неотклонение „Задържане под стража“- считано от 01.04.2022г., като зачете един ден задържане за изтърпян един ден от наказанието „Лишаване от свобода“.

След като я призна за виновна и й наложи наказание, съдът постанови подсъдимата А. да заплати и направените по делото разноски– сумата в размер на общо 1533,80 лева (хиляда

петстотин тридесет и три лева и осемдесет стотинки) - произтичащи от възнаграждения на вещи лица, изготвили съответните експертизи по досъдебното производство, която сума постанови да внесе по сметка на ОД-МВР-Хасково.

Съдът постанови да бъдат отнети в полза на Държавата веществените доказателства по делото- принадлежащи на подсъдимата и послужили за извършване на описаното престъпление - 1бр. текстилно долнище на пижама, 1бр. дамски бикини и 1 бр. сива текстилна чанта/сак/- находящи се на съхранение в РУ-МВР-Димитровград, като постанови същите да бъдат унищожени като вещи без стойност.

Съдът счете, че с така наложеното наказание ще се постигнат целите на личната и генералната превенция, като се въздейства предупредително и възпитателно както по отношение на подсъдимата, така и по отношение на останалите членове на обществото.

Мотивиран от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.